

stærke Firmaer som dem, der her er Tale om, begynde paa en Foranstaltning som denne, opgave de det ikke hurtigt. Men hvis vi ophøre at have Lotteriindtægten om 3 Aar, vilde St. Thomas Kolonialkasse, hvis den ikke fik noget Tilskud fra Havnen, til den Tid staa uden en Indtægt, den ikke kan undvære. I dette Ting var der Sympati for, at St. Thomas Havn skulde beholde hele sin Indtægt, men til Trods derfor bøjede man sig for Forholdene, som de vare, og tilpligtede St. Thomas Havn at svare Halvdelen af sit Overskud til Kolonialkassen. Det vedtog dette Ting, da Sagen sidst var til Forhandling her. Det, som nu sker ved Ændringen, er jo i alt Fald ogsaa i det ærede Medlems Øjne en Forbedring af Forholdene, idet der jo nu altsaa tilskrives St. Thomas Havn en selvstændig Stilling som Modtager af en Del af Overskuddet, og jeg skal her udtale det samme, som jeg udtalte i det andet Ting, at for saa vidt det vil komme til at tilfalde mig at fordele Overskuddet mellem de 3 Faktorer St. Thomas Havn, St. Thomas Kolonialkasse og St. Croix Kolonialkasse, vil jeg fordele det saaledes, at den væsentlige Del af det, som skal komme St. Thomas (til gode, skal komme i Havnens Kasse, saa at Kommunen væsentlig kun vil komme til at faa den indirekte Gavn deraf, som ligger i, at Havnen udvikles og Skibsfarten forøges. Det forekommer mig altsaa, at det ærede Medlem maa indrømme mig, at i Forhold til det, som sidste Gang blev vedtaget her i Tinget, er dette for St. Thomas Havns Vedkommende et væsentligt Fremskridt.

De Indvendinger, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (Harald Jensen) gjorde mod Forslaget, vare jo i Virkeligheden ikke — jeg tror ikke en eneste af dem — rettede mod Ændringerne til den gamle Lotterilov, men rettede mod selve den gamle Lotterilov. Det ærede Medlem talte om, hvorvidt det maatte anses for rigtigt og passende og stemmende med vor Værdighed at have et Lotteri som dette. Det er en Tale, som jo var paa sin Plads i 1904, da vi fik Lotteriet, da Forslaget om dettes Dannelse forelaa her, og den Gang, det blev afgjort af dette og det andet Ting, da Lotteriet blev stiftet og Loven vedtagen. Naar vi den Gang gik med til at stemme, maaske med blandede Følelser, for et dansk-vestindisk Lotteri paa i alt 50,000 Sedler, var det ganske sikkert Meningen og Ønsket, at disse 50,000 Sedler skulde sælges. Man opretter jo ikke et Lotteri,

for at Sedlerne ikke skulle sælges. Det var vor Mening og for øvrigt ogsaa vor Tro, at de vilde blive solgte. Vi vidste meget vel, at de ikke nær alle vilde blive solgte i Danmark. Thi i den Koncession, der var given i Henhold til Loven, var det udtrykkeligt bestemt, at det største Antal Lodder, der maatte sælges i Danmark, var 12,500. Vi bestemte tillige, at Resten, 37,500, som der var Mulighed for at udvide Lotteriet til, ikke skulde sælges paa vore tre smaa Øer derovre, thi de stakkels Folk derovre kunne, selv om de ville spille i Lotteriet, kun konsumere en meget, meget ringe Mængde deraf. Meningen var den Gang, at man skulde henvende sig til Udlandet med Sedler og faa Udlandet til at optræde som Køber.

Altsaa, alle de Spørgsmaal, det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds rejste her, bleve i Virkeligheden afgjorte den Gang. Da tog Rigsdagen Stilling dertil, og den tog den Stilling, at den ikke fandt det uforeneligt med de Hensyn, vi skyldte os selv, at oprette et saadant Lotteri. Lotteriet er der nu, og det er der i sin nuværende Skikkelse, og foreløbig er der givet en Koncession paa 25,000 Lodder, som kunne udvides til 50,000 Lodder. Det, der nu ved denne Lov om Ændringer i Lotteriloven vil gøres muligt, er kun, at et Syndikat af store Firmaer overtager 25,000 af disse Lodder i fast Regning, forpligter sig til at betale dem og forpligter sig til at betale Afgiften til Statskassen for dem. Det er egentlig det eneste, der sker, og det forekommer mig, at naar den Ting først er afgjort, at vi have Lotteriet, er det ogsaa en Fordel, at man kan finde Vej for en saadan Ordning, at tilstrækkelig solide Firmaer overtage en saa stor Del af Lodderne som muligt i fast Regning. Det er i Virkeligheden det hele, der sker.

Derfor mener jeg, at den Kritik, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds rejste, i væsentlig Grad gaar det nuværende Forslag forbi. Det ærede Medlem indrømmede det for Resten ogsaa selv, idet han udtrykkeligt sagde, at jeg havde ingen Del i dette, som han mente, uheldige Lotteri, men at han havde de samme principielle Betæneligheder, som hans Parti allerede den Gang gjorde gældende mod Lotteri overhovedet. Det forstaar jeg godt. Den Ting kan der ses paa fra forskellige Sider, men det forekommer mig unægtelig, at naar vi en Gang have Lotteriet, og det er givet, at Lodsedlerne skulle udbydes i Udlandet, og der intet